

„Mylėti ir savo priešus“

Nesame geri savo brolių žmonių broliai, jei nesame pasirengę visada teisingai elgtis, nors mus supantieji ir blogai aiškinasi mūsų veikimą ir nemaloniai reaguoja. (Kalvė, 460)

birželio 27 d.

Mes, Dievo vaikai, ugdomės įgyvendindami šį naują įsakymą; Bažnyčioje mes išmokstame tarnauti, bet ne būti aptarnaujami, randame savyje jėgų mylėti žmoniją nauju

būdu – tai Kristaus malonės vaisius. Mūsų meilė neturi nieko bendro nei su sentimentalumu, nei su paprasta draugyste ar dviprasmišku ketinimu padėti kitiems, kad patys sau įrodytume, jog esame už juos pranašesni. Iš tikrųjų mylėti – reiškia sugyventi su savo artimu, gerbti, aš pabrėžiu, Dievo atvaizdą kiekviename žmoguje ir savo ruožtu padėti kitiems įžvelgti šį atvaizdą savyje, kad mokėtų kreiptis į Kristų.

Tad meilės visuotinumą yra apaštalavimo visuotinumą: mes turime įgyvendinti darbais ir iš tiesų didžiausią Dievo troškimą, kad visi žmonės būtų išganyti ir pasiektų tiesos pažinimą.

Jei turime mylėti ir savo priešus – galvoju apie tuos, kurie mus laiko savo priešais, nes aš nesu niekieno priešas, – tai dar stipriau turime mylėti tuos, kurie yra tik atokiau nuo mūsų, tuos, kurie mums nelabai

patinka, tuos, kurių kitoniška kalba,
kurie yra kitokios kultūros ar
skirtingo ugdymo negu mes. (*Dievo
bičiuliai*, 230)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/myleti-ir-savo-priesus/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/myleti-ir-savo-priesus/)
(2026-04-11)